

את אברהם בנך ואת לוי בן-הדן בן-בנך ואת שרי בנותי
אשת אברהם בנך ויצאו אתם מארץ כנען ללכת ארצה
כנען ויבאו עד-הרן וישבו שם: והיו זמיר-הרן חמש שנים
ומאתים שנה וזמית הרן בחרן: וישבו שם
ויאמר יהוה אל אברהם לך-לך מארצך וממולדתך ומבית
אביך אל-הארץ אשר ארצה: ואעשר לך גזל ואברכך
ואגדלה שמך והיה ברכה: ואברכה מברכך וממלךך אחר
ויברכו כן כל משפחת הארמה: וילך אברהם כחמש דבר
אליו יהוה וילך אתו לויט ואברהם בן-חמש שנים ושבועים
שנה בצאתו מחרן: ויחם אברהם את-שרי אשתו ואת-לוט
בן-אחיו ואת-כנען ואת-הנפיש אשר-עשו
בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען:

אחר הדברים האלה היה דבר-יהוה *
אל-אברהם בפתחו לאמר אל-תירא אברהם אנכי מגן לך
בשכר הבה מאו: ויאמר אברהם אדני יהוה מה-תמוני-לי
ואנכי הולך עירי וכן-משק ביתי היא דמשק אליעזר:
ויאמר אברהם הן לי לא נתת רע והנה ברביתי יוש איתי:
והנה דבר-יהוה אליו לאמר לא יירש זה כי-אם אשר
יצא ממעיך הוא יירשך: ויוצא אתו החוצה ויאמר הכט-
נא השמיעה וספר הפוכים אם-תוכל לספר אתם ויאמר
לו מה יהיה ירעך: והאמן ביהוה ויחשבה לו עדה:
ויאמר אליו אני יהוה אשר הצאתיך מארץ כנען לתת
לך את-הארץ הזאת לרשתה: ויאמר אדני יהוה כמה
אדע פי ארשתה: ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת
וען משלשת ואיל משלש ותד וגזל: ויחם-לו את-פל-
אלה ויבחר אתם בתוך ויתן איש-בתו לקראת רעהו
ואת-הצד לא בתו: ויירד העש על-הפגרים וישב אתם
אברהם: והיו השמש לבוא ותדרמה נפלה על-אברהם והנה
אימה חשבה גדלה נפלת עליו: ויאמר לאברהם ידע תדע
פירג יהיה ירעך בארץ לא להם ועבדים וענה אתם ארבע
מאות שנה: וגם את-הגוי אשר יעבדו הן אנכי ואחרי-
כן יצאו ברכש גדול: ואתה תבוא אל-אבתך בשלום
תקבר בשקבה טובה: ודוד רביעי ישוב הנה כי-לא שלם
עון האמרי עד-הנה: והיו השמש באה ועלטה היה והנה
תגור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגורים האלה: ביום
ההוא פרט יהוה את-אברהם ברית לאמר לרעך נתתי את-
הארץ הזאת מגדו מצרים עד-הנה הגדל הנה-פרט: את-
הקניזי ואת-הקניזי ואת הקדמוני: ואת החתי ואת הפרזי ואת
הרפאים: ואת-האמרי ואת-הכנעני ואת-הגרגשי ואת-
היבוכי:

ממעקיו ואשרי העם המאזין את דבר-הקול של הנשמה הכללית שלו. איך היא מתעשת מתוך מעמקיה.

5. כנען ויהוה ויהוה ויהוה ר' לוי
אמר ילפי שהיה אבינו אברהם
מתפחד ואמר האמר אותן
אוקלוסין שהרגמי שהיה בהם
צדיק אחר וירא שמים אחר. משל
לאחר שהיה עובר לפני פרדסו
של מלך. ראה חבילה של קוצים
ונרד ונטלה והצניץ המלך וראה
אותו. התחיל משמן מפניו. אמר
לו מפני מה אתה משמן. כמה
פועלים הייתי צריך שיקשו אותה
עכשו שקששם אותה בא וטל שר. כך אמר הקדוש
ברוך הוא לאברהם אותן אוקלוסין שהרגם קוצים כסוחים
היו הדא הוא דקתיב (ישעיה לז יב) והיו צמים משקפות סיד
קוצים כסוחים.

6. משה יבנה כנען ביום יצואו ורחל
עקרה. אמר ר' יצחק רחל היתה עקרו של בית כמה
שנאמר ורחל עקרה. עקרה רחל. אמר ר' אפא בר פהנא רב
מספין של לאה היו לפיכך עושים רחל עקרה. ורחל עקרה.
רחל היתה עקרו של בית. ספרי ר' שמעון בן יוחאי לפי
שקל הדברים הלויין ברחל לפיכך נקראו ישראל על שמה
(וישם לא יד) רחל מבכה על בניה. ולא סוף דבר לשמה אלא
לשם בנה (פסוק טו) אולי יחנן ה'
(ה) ויוצא אותו החוצה. לפי פשוטו, הוציאו מהלוי-עבדות שארית יוסף. ולא סוף
למוך לראות הכוכבים. ולפי מדרשו, אמר לו יצא דבר לשם בנה אלא לשם בן בנה
מאכסנינותו שלן שראים צולות שאלין עמיד להעמיד שגאמר (וישם לא יד) הבן יקיר לי
בן - אברהם אין לו בן, אצל אברהם יש לו בן. וכן שר
לא מלך, אצל שרה מלך. אני קורא לכם שם אמר
ושמנה המזל 10. וכן כל שאלו מנחם דמתיחך הוא מן החילונים
ולכן כל שאלו מנחם דמתיחך הוא מן החילונים
או מדה כנגד מדה מכניסין אותו למחילה
היא עולם הכריאה שלן שם שכתה,
היא שורש החילונים, והיו מדה כנגד מדה:

היצור הקורא מתוך מעמקיו להתגלות בהירה עליונה. טוהרה וקדושה. אורו-של-
משיח נחון בכלאי היסורים של עמקי העמקים. ובעת קץ גאולה. בעת אשר רק קו
אחד יגלה בתכונתו של איוו והרורית אורה להחיש ישועה כללית לבניה ישראל. יגלו
ויחשפו אלה הסמנים המורים על צעקת העומק. ומחוך כל התנועות הכלליות
והרטריות, הנפשיות והגופניות, יוקשב אתו הקול האדיר והחוק. קול ברמה נשמע
נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה. מאנה להנחם על בניה כי איננו. והקול
עולה ומתעלה בתכונות חיים ומעשה. בתכונות רעיון ומחשבה. בתכונות המון גוים
ורוח עריצים. בתכונות נפשות כמות, עוררות ומקות. בתכונות חולמי-הלומות
כועסים ומתקצפים. בתכונות אנשי ישוב ומתינות. כונים ומשכללים. בתכונות אנשי
קדש משקיפים ומקיום. פועלים וצופים ישועה וגאולה. ומכילים יעלו ויגלו זרמי
אפיקי הנחלים של המעמקים. שכולם אומרים אותה התנועה המנחמת. מנעני
קולך מבכי ועיניך מרדעה. כי יש שכר לפעולתך. נאם ד', ושבו מארץ אויב. ויש
חנות לאחרייך. נאם ד', ושבו בנים לגבולם.

ואל-מי תדמוני
ואשוח לאמר קדוש: שאמר-לו עיניכם וראו מי-ברא אלה
המוציא במספר עבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמין
כח איש לא נעדר:
למה תאמר יעקב ותדבר
ישראל נסתרה דרכי מיהוה ומאלהי משפטו יעבור: הלוא
ידעת אס-לא שמעת אלהי עולם והיה בורא קעות הארץ
לא ייער ולא ייער און חקר לתבניתו: נתן ליען כח ולאין
אונים עצמו ירבה: ויעפו נערים ויגעו ובהורים כשול יכשלו:
וקו יהוה וחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא יגעו
ולכו ולא יעפו: ויצאו מן החרשו אל אים ולאמים
וחליפו כח יגשו או ידברו יחדו למשפט נקובה: מי העיר
ממורח ערק וקראוהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים וד יתן
בעפר חרבו בקש נרף קשתו: ידפס יעבור שלום ארץ
ברגליו לא יבוא: מי-פעל ועשה קרא הדרות מראש אני
יהוה ראשון ואת-אחרים אני-הוא: ראו אים ויידאו קעות
הארץ יחררו קרבו ואתו: איש את-רעהו יעזרו ולאחיו
יאמר חוק: ויחוק חרש את-צוף מחליק פטיש את-
הולם פעם אמר לדבך טוב הוא ויחוקוהו במסמרים לא
ימוט: ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך
וע אברהם אהבי: אשר הזקתיך מקעות הארץ ומאעליה
קראתיך ואמר לך עבדי-אתה בחרתיך ולא מאסתך: אל-
תירא כי עמך אני אל-תשתע כי-אני אלהיך אמציתך אף-
עזרתיך אר-תמתך בימין עדקי: הן יבשו ויבלטו כל
הנחלים בך יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך: תבקשם ולא
תמצאם אנשי מערך יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתך: כי
אני יהוה אלהיך מחזיק ימינך האמר לך אל-תירא אני
עזרתיך: אל-תירא ותולעת יעקב מתי ישראל
אני עזרתיך נאם-יהוה וגאור קדוש ישראל: הנה שמתך
למודג חרוץ חדש בעל פפיות תדוש הרים ותקו וקבעות
כמץ תשים: תודם רוח תשאם וסערה תפיץ אתם ואתה
תגיל ביהוה בקדוש ישראל תתהלל:

7. כנען ויהוה ויהוה ויהוה ר' לוי
אמר ילפי שהיה אבינו אברהם
מתפחד ואמר האמר אותן
אוקלוסין שהרגמי שהיה בהם
צדיק אחר וירא שמים אחר. משל
לאחר שהיה עובר לפני פרדסו
של מלך. ראה חבילה של קוצים
ונרד ונטלה והצניץ המלך וראה
אותו. התחיל משמן מפניו. אמר
לו מפני מה אתה משמן. כמה
פועלים הייתי צריך שיקשו אותה
עכשו שקששם אותה בא וטל שר. כך אמר הקדוש
ברוך הוא לאברהם אותן אוקלוסין שהרגם קוצים כסוחים
היו הדא הוא דקתיב (ישעיה לז יב) והיו צמים משקפות סיד
קוצים כסוחים.

8. משה יבנה כנען ביום יצואו ורחל
עקרה. אמר ר' יצחק רחל היתה עקרו של בית כמה
שנאמר ורחל עקרה. עקרה רחל. אמר ר' אפא בר פהנא רב
מספין של לאה היו לפיכך עושים רחל עקרה. ורחל עקרה.
רחל היתה עקרו של בית. ספרי ר' שמעון בן יוחאי לפי
שקל הדברים הלויין ברחל לפיכך נקראו ישראל על שמה
(וישם לא יד) רחל מבכה על בניה. ולא סוף דבר לשמה אלא
לשם בנה (פסוק טו) אולי יחנן ה'
(ה) ויוצא אותו החוצה. לפי פשוטו, הוציאו מהלוי-עבדות שארית יוסף. ולא סוף
למוך לראות הכוכבים. ולפי מדרשו, אמר לו יצא דבר לשם בנה אלא לשם בן בנה
מאכסנינותו שלן שראים צולות שאלין עמיד להעמיד שגאמר (וישם לא יד) הבן יקיר לי
בן - אברהם אין לו בן, אצל אברהם יש לו בן. וכן שר
לא מלך, אצל שרה מלך. אני קורא לכם שם אמר
ושמנה המזל 10. וכן כל שאלו מנחם דמתיחך הוא מן החילונים
ולכן כל שאלו מנחם דמתיחך הוא מן החילונים
או מדה כנגד מדה מכניסין אותו למחילה
היא עולם הכריאה שלן שם שכתה,
היא שורש החילונים, והיו מדה כנגד מדה:

היצור הקורא מתוך מעמקיו להתגלות בהירה עליונה. טוהרה וקדושה. אורו-של-
משיח נחון בכלאי היסורים של עמקי העמקים. ובעת קץ גאולה. בעת אשר רק קו
אחד יגלה בתכונתו של איוו והרורית אורה להחיש ישועה כללית לבניה ישראל. יגלו
ויחשפו אלה הסמנים המורים על צעקת העומק. ומחוך כל התנועות הכלליות
והרטריות, הנפשיות והגופניות, יוקשב אתו הקול האדיר והחוק. קול ברמה נשמע
נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה. מאנה להנחם על בניה כי איננו. והקול
עולה ומתעלה בתכונות חיים ומעשה. בתכונות רעיון ומחשבה. בתכונות המון גוים
ורוח עריצים. בתכונות נפשות כמות, עוררות ומקות. בתכונות חולמי-הלומות
כועסים ומתקצפים. בתכונות אנשי ישוב ומתינות. כונים ומשכללים. בתכונות אנשי
קדש משקיפים ומקיום. פועלים וצופים ישועה וגאולה. ומכילים יעלו ויגלו זרמי
אפיקי הנחלים של המעמקים. שכולם אומרים אותה התנועה המנחמת. מנעני
קולך מבכי ועיניך מרדעה. כי יש שכר לפעולתך. נאם ד', ושבו מארץ אויב. ויש
חנות לאחרייך. נאם ד', ושבו בנים לגבולם.